

Ordføreren (Nygart): Under Lovforslagets Behandling i Udvalget stillede det konservative Folkepartis to Repræsentanter de samme principielle Ændringsforslag, som deres Partifæller i Folketinget havde stillet og faaet forkastet dér ved anden Behandling. Under Ministerkonferencen erklærede den højtærede Minister, at han ikke kunde modtage de stillede Ændringsforslag, og i det derefter fortsatte Møde indtog Udvalget samme Stilling. Naar hele Udvalget — altsaa med Undtagelse af de to konservative Medlemmer — ikke mente at kunne inklude sig paa Forhandling om disse Ændringsforslag, som, da de blev stillet i Folketinget, ikke vandt Tilslutning, hvad de principielle Punkter angaar, hos nogen udenfor det konservative Folkeparti, laa det i, at vi fandt det indlysende, at et Lovforslag med disse Ændringer ikke kunde føres igennem Rigsdagen; i øvrigt mente vi ogsaa, det vilde være urigtigt at vedtage dem. Under disse Forhold fandt vi det ikke ønskeligt eller forsvarligt at fortsætte Forhandlingerne og bringe Lovforslaget i Fare for at strande. Vi ansaa nemlig Lovforslaget for at indeholde saa mange og gode Fremskridt, som ønskes af Befolkningen, at vi fandt det rigtigt, at Lovforslaget blev ophøjet til Lov, inden Rigsdagssamlingen slutter. Saa kunde der jo i øvrigt optages Forhandlinger igen i den kommende Rigsdagssamling; men der er meget lidt Udsigt til, at de Ændringer, som ønskes fra konservativ Side, kan gennemføres, og saa kunde Forhandlingen let trække saa længe ud, at Lovforslaget ikke kunde blive til Lov inden Valgene til Kommunalraadene til næste Foraar, og det vilde vi mene vilde være meget forkert og blive modtaget med megen Uvillie rundt omkring. Udvalget delte sig derefter i et Flertal paa 13 Medlemmer, som indstiller Lovforslaget til det høje Tings uforandrede Vedtagelse, medens et Mindretal, bestaaende af de to konservative Repræsentanter i Udvalget, indstiller Lovforslaget til Forkastelse. Om deres Indstilling skal jeg ikke udtale mig foreløbig, men afvente Ordførers Udtalelser derom. Jeg har altsaa den Ære paa de 3 andre Partiers Vegne at indstille Lovforslaget til det høje Tings Vedtagelse i uændret Skikkelse.

Piper: Det foreliggende Lovforslag er et af dem, der er blevet grundigt behandlet i Folketinget, saa grundigt, at det kommer meget sent til Landstinget, og maaske det er paa Grund af denne sildige

Oversendelse, at det ikke har kunnet faa nogen Behandling her, at de 3 Partier, som er blevet enige om at acceptere det i den foreliggende Form, ikke har vist nogen Forhandlingsvillighed overfor mit Parti. Lovforslaget afviger i den foreliggende Skikkelse en Del fra det, der kom fra Kommissionen, saavel som fra det, der blev fremsat af Indenrigsministeren i Folketinget. Medens det Mindretal, hvortil jeg hører, vel kan indrømme, at Lovforslaget indfører visse Forbedringer, saaledes som det nu foreligger, tekniske Forbedringer, som er rene Selvfølgeligheder, mener vi, at de Ændringer, der blev indført i Folketinget, har berørt den kommunale Valglov paa et af dens Kardinalpunkter, idet jeg her tænker paa Opholdsbestemmelsen, hvortil yderligere er føjet nogle Bestemmelser om Skattenedsættelse. Det, der er blevet klaget over i de Aar, den gældende Lov har bestaaet, og navnlig i de senere Aar, er, at dens Ordlyd ikke har været overholdt, og det Materiale, som har været forelagt Folketinget, og som vi ogsaa har faaet til Gennemlæsning, viser, at de Skattenedsættelser, som har fundet Sted, i høj Grad har savnet Hjemmel. Den Skattenedsættelsesparagraf, som her er indført, og som aldeles ikke hører hjemme i en Valglov — skulde den høre hjemme noget Sted, maatte det være i en Skattelov —, er til lige af saa udflydende Art, at den Garanti, man mener den indeholder mod den hidtilværende Praksis, efter min Mening nærmest er at betragte som en Film.

Under Forhandlingerne i Udvalget har det Mindretal, hvortil jeg hører, fremlagt Ændringsforslag, men da de ikke mødte nogen Forhandlingsvillighed hverken hos Udvalgets Flertal eller hos den højtærede Minister — man stod fast som en Mur fra den anden Side —, har det Mindretal, hvortil jeg hører, ikke haft nogen Grund til at fremsætte Ændringsforslagene her i Tinget, thi deres Skæbne vilde være dem vis. Vi mener imidlertid, at dette Spørgsmaal har saa stor Betydning for Befolkningen, at den bør have Lov til at tænke over Lovforslaget, og vi mener ikke, det er rigtigt i Samlingens sidste Dage at forcere Sagen igennem. Jeg skal derfor paa rette Tid og Sted opfordre mine Meningsfæller til at stemme imod Lovforslaget.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker Udvalgets ærede Formand for de Udtalelser, han nylig fremsatte, og Udvalget for velvillig Behandling af Lovforslaget. Det er beklageligt, at et Mindretal